

Tristețile toate

Florinpaun

Triste-s florile zdrobite între pietre și sicrie,
Triști suntem și noi, precum păsările-n colivie.
Așa triste vietăți, și mari, și mici, de-o seamă,
Răscolind abisul dup-un sâmbure de flamă.

Triste-s ploile ce cad pe întinderi de ciolane,
Triști fost-am să fim, cum mugetele reci și-orfane.
Așa triste vietăți, frumoși și-urâți, de-o seamă,
Am crescut între părinți, fără tată, fără mamă.

Triste-s gurile ce râd la difuzor și la ecrane,
Triști sunteți și voi, precum frunzele-n coroane.
Așa triste creaturi, și tari, și slabi, de-o seamă,
Străbătând pământul dup-a fericirii scamă.

Triste-s mâinile pustii și aduse la plimbare,
Triști fost-ați să fiți, cum ochii cei din așteptare.
Așa triste creaturi, și răi, și buni, de-o seamă,
Ați iubit ce v-au cerut, fără dubiu, fără teamă.